

ogsaa skiltes uden at have vekslet andet end en Mundfuld smudsige Skældsord.

Ganske paa samme Maade forløb Striden ogsaa her. Netop som Ophidselsen syntes paa sit højeste, bortdunstede den pludseligt, og de to Mænd fjernede sig hver til sin Side som et Par Skuespillere, der følges af Tilskuernes Bifald.

»Hvad . . . er det forbi?« spurgte Nanny og vendte sig mod Per med et skuffet Udtryk.

»Ja, saadan gaar det til i det ildfulde Syden,« svarede han og trak nu resolut afsted med hende for at slippe bort, inden den sammenpakkede Tilskuerskare opløste sig.

Efter meget Besvær naaede de endelig Ud-kanten af Torvet, hvor de kunde bevæge sig nogenlunde uhindret. Da standsede Nanny og næsten skreg:

»Men vi fik jo ikke købt noget!«

Og uden Barmhjertighed trak hun ham paany ind i Menneskemylret.

Hægtet til hans Arm trængte hun sig frem til en faldefærdig Træbod, hvor der var Udsalg af foregivne Antikviteter. En banditagtig Olding med hvide Skægstubbe langt ned paa den nøgne Hals hilste hende med orientalsk Ydmyghed. Og uden i Forvejen at forhandle om Prisen købte hun for en ublu Sum en lille Sølvtumling og et forgyldt Spænde, idet hun udenvidere overlod det til Per at betale.